

Entrevista realitzada a Paco Candel per Victoria Hita (fragment)

Publicada a la revista Capçalera 128 del Col·legi de Periodistes de Catalunya.

Política i literatura

El 15 de juny de 1977 van celebrar-se les primeres eleccions democràtiques després de diverses dècades de dictadura franquista. En aquell temps Paco Candel es presentava com a senador de l'Entesa i va sortir-ne elegit. Aquella experiència política va durar un parell d'anys, perquè el president Adolfo Suárez volia enfortir el seu partit, la UCD, i treure una majoria absoluta i amb aquest objectiu va avançar la convocatòria de nous comicis.

En aquells moments, en Paco Candel era un personatge molt conegut i va encapçalar les llistes municipals del PSUC a l'Hospitalet de Llobregat el 1979. “Vaig anar a la política perquè era escriptor. Quan va morir Franco, jo no havia fet una lluita antifranquista ferotge, però havia participat en vagues, en tirar octavetes. Es va començar a parlar d'eleccions i sempre sortia el meu nom. Algú havia de representar a la immigració. Jo no la represento. Mai no he tingut aquesta pretensió, però em vaig anar preparant... I, efectivament, el Gregorio López Raimundo, que llavors era el secretari general del PSUC, en Joan Raventós, secretari del PSC i l'Alfonso Carlos Comín, de Cristians pel Socialisme, em van vendre el producte. Em deien que Catalunya em necessitava... i vaig acabar pensant que potser tenien raó. Llavors a les segones eleccions, el meu grup va treure un senador així que se'm va acabar del momio”.

L'experiència com a regidor li va resultar dura, “perquè sent regidor la gent et demana coses i coses i coses, i bé, quan es van fer les primeres eleccions democràtiques em van demanar d'encapçalar una de les llistes perquè tenia fama d'haver estat senador, pels meus llibres... i quasi vaig estar a punt de ser alcalde. Els socialistes van treure 12 regidors i els d'Iniciativa, que en aquella època eren el PSUC, onze”.